

sted, som politisk plad, som indenrigspolitisk drilleri. Det kan jeg ikke gøre noget ved.

Når jeg tog ordet, var det, fordi fru Gitte Seeberg i sin tale sagde, at Europarådet havde ændret holdning i spørgsmålet om at lave en statsklage mod Rusland, altså en sag ved Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol. Det har Europarådet ikke. Europarådet har ikke ændret opfattelse i den sag.

Europarådet har heller ikke ændret opfattelse i spørgsmålet om, hvorvidt der foregår menneskerettighedskrænkelser i Tjetjenien. Det mener Europarådet stadig væk at der gør. Det eneste sted, hvor Europarådet har ændret opfattelse, er i spørgsmålet om, hvorvidt man skal fratage Rusland stemmeretten. Det er det eneste sted, man har ændret opfattelse.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Også jeg studsede lidt over det udtryk, fru Gitte Seeberg brugte for et øjeblik siden, hvor hun sagde, at man ikke skulle bruge denne her sag til at drive politisk plad.

Kl. 13.10

Jeg synes altså, det er lige lovlig skrappt at anlage de personer, der holder fast ved de standpunkter, de havde for 1 år siden, for at drive politisk plad, hvorimod det parti, der har skiftet holdning, nemlig Det Konservative Folkeparti, ikke udøver det. Det vil jeg godt lige have forklaret lidt.

(Kort bemærkning).

Gitte Seeberg (KF):

Jamen jeg skal da blot henvise til det, jeg tidligere sagde, og som jeg også sagde i mit ordførerindlæg, at situationen har ændret sig det sidste år og siden den nuværende udenrigsminister var medunderskriver på det brev, som bliver nævnt. Det har jeg redegjort for, det har ministeren redegjort for i sit indlæg, og det er baggrunden for, at vi nu ikke mener, at Danmark skal anlægge en sag.

Vi følger sådan set også bare den linje, som andre lande også har. Vi mener, det bedste er at indgå en konstruktiv, men kritisk dialog med russerne. Det tror vi vil tjene den tjetjenske befolkning bedst.

(Kort bemærkning).

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Det er mere af hensyn til klarhed for debatten, når man bliver ved med at tale om Europarådets beslutning, som om der ikke er sket ændringer.

Jeg står her med Europarådets seneste beslutning. Her står i stk. 25:

Forsamlingen anerkender imidlertid, at om end det går frustrerende langsomt, så er der trods alt foretaget et vist fremskridt – nu står jeg her og oversætter fra teksten. Forsamlingen bemærker, at dette er resultatet af de positive holdningsforandringer, som nu kan identificeres i Den Russiske Føderation, hvad angår måden at behandle denne konflikt på. Forsamlingen tror derfor, at det er ved at styrke positionen hos dem inden for Den Russiske Føderation, som advokerer for og arbejder for sådanne ændringer, at Europarådet kan give sit mest effektive bidrag. Forsamlingen forstår, at den position, som disse, der advokerer for politiske løsninger, har, bringer et meget stort commitment, beslutningsdygtighed, mod og styrke, men Forsamlingen er overbevist om, at en hvilken som helst anden vej ville være en svækkelse af ansvarligheden.

Det er stk. 25, og det svarer til det, fru Gitte Seeberg har sagt.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Og det ændrer absolut intet ved den kendsgerning, at de menneskerettighedskrænkelser, som blev gennemført, før vi underskrev det brev i maj 2001, selvfølgelig ikke er gjort ugjorte, det kan de jo ikke, men de er heller ikke efterforsket, de mangler stadig væk at blive efterforsket. Det var hele grundlaget for, at det initiativ skulle tages, og det står ved magt.

Grunden til, at jeg godt ville sige noget til fru Gitte Seeberg, er, at denne diskussion om, hvorvidt Danmark går enegang, nu blandes ind i det. Og da vil jeg da godt citere, hvad den nuværende udenrigsminister, hr. Per Stig Møller, sagde, da han af Radioavisen blev stillet spørgsmålet: Hvordan vurderer du – undskyld du'et, men det er jo et citat – chancerne for, at andre lande vil støtte det her initiativ?

Og så svarer den nuværende udenrigsminister: Vi har jo haft den beklagelige situation, at Europarådets Parlamentariske Forsamling har ønsket at gå hårdere til værks over for Rusland end Ministerrådet, og Ministerrådet, altså det, der afgør, hvad Europarådet gør, har ikke selv